

Wymagania i normy prawne, które Dostawca jest zobowiązany przestrzegać dostarczając surowiec podstawowy (zboża) do PZM "DAMŁYN"

- 1) USTAWĄ z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych.(Dz.U.01.76.811) oraz DYREKTYWĄ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG
- 2) ROZPORZĄDZENIEM (WE) 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i i Rady z dnia 22 września 2003r.w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy oraz ROZPORZĄDZENIEM (WE) 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i i Rady z dnia 22 września 2003r.dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE
- 3) ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych.
- 4) ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 396/2005 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 23 lutego 2005 r.w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG

Ponadto przy sprzedaży zboża wymagany jest numer weterynaryjny gospodarstwa nadawany przez Powiatowego Lekarza Weterynarii oraz wpis do rejestru w Powiatowej stacji sanitarno epidemiologicznej.

Wymagania Dobrej Praktyki Rolniczej dla dostawców zbóż

I. Wymagania w zakresie stosowania nawozów i ich przechowywania

1. W gospodarstwie rolnym można stosować tylko nawozy naturalne oraz nawozy sztuczne dopuszczone do obrotu.
2. Dawka nawozu naturalnego, zastosowana w ciągu roku, nie może zawierać więcej niż 170 kg azotu (N) w czystym składniku na 1ha użytków rolnych.
3. Nawozy naturalne w postaci stałej powinny być przechowywane w pomieszczeniach inwentarskich lub na nieprzepuszczalnych płytach zaopatrzonych w instalacje odprowadzające wycieki do szczelnych zbiorników na gnojówkę i wodę gnojową.
4. Nawozy naturalne w postaci płynnej (gnojowica, gnojówka) powinny być przechowywane w szczelnych zbiornikach.
5. Pojemność płyty gnojowej i zbiornika na gnojowice powinna zapewnić możliwość gromadzenia nawozów naturalnych przez okres, co najmniej 4 miesięcy, z wyjątkiem obszarów szczególnie narażonych w rozumieniu przepisów w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych, dla których okres ten wynosi 6 miesięcy.
6. Nawozy mineralne i organiczne w postaci stałej należy przechowywać w oryginalnych opakowaniach, zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania.
7. Nawozy dostarczane luzem powinny być przechowywane w magazynach lub pod zadaszeniem, przy czym: dopuszcza się składowanie tych nawozów w przyzmach formowanych na utwardzonym i nieprzepuszczalnym podłożu, pod przykryciem z materiału wodoszczelnego; przyzma nie może być zakładana na spadkach terenu oraz w strefach ochrony pośredniej i w strefach wrażliwych wód oraz nie dopuszcza się składowania w przyzmach saletry amonowej i nawozów zawierających azotan amonowy w ilości, która odpowiada zawartości azotu całkowitego powyżej 28%.
8. Nawozy naturalne i organiczne w postaci stałej oraz płynnej mogą być stosowane tylko w okresie od dnia 1 marca do dnia 30 listopada, z wyjątkiem nawozów stosowanych na uprawy pod osłonami.
9. Nawozy naturalne i organiczne, stosowane na gruntach ornych, powinny być przykryte lub wymieszane z glebą nie później niż następnego dnia po wywiezieniu.
10. Zabrania się stosowania nawozów naturalnych i mineralnych na glebach zalanych wodą, przykrytych śniegiem lub zamrzniętych do głębokości 30 cm.
11. Zabrania się stosowania nawozów naturalnych w postaci płynnej oraz azotowych na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10 % oraz naturalnych w postaci płynnej podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi
12. Nawozy naturalne mogą być stosowane w odległości większej niż 20 m od strefy ochronnej źródeł wody, ujęć wody, brzegu zbiorników oraz cieków wodnych, kąpielisk zlokalizowanych na wodach powierzchniowych

II. Wymagania w zakresie rolniczego wykorzystania ścieków na terenie gospodarstwa rolnego

1. Wykorzystywanie ścieków wiąże się z obowiązkiem posiadania planu nawożenia uwzględniającego ilość składników odżywczych znajdujących się w dawkach ścieków przeznaczonych do zastosowania w rolnictwie.

2. Ścieki przeznaczone do wykorzystania w rolnictwie muszą być wstępnie oczyszczone, spełniać normy sanitarne i nie mogą zawierać zanieczyszczeń w ilościach przekraczających wartości określone w przepisach w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.
3. Ścieki wykorzystywane do celów rolniczych mogą pochodzić wyłącznie z zakładów posiadających pozwolenie wodnoprawne na ich rolnicze wykorzystanie.
4. Stosowanie ścieków jest zabronione na gruntach wykorzystywanych do uprawy roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi i zwierzęta.

III. Wymagania w zakresie rolniczego wykorzystania komunalnych osadów ściekowych

1. Wykorzystywanie osadów ściekowych wiąże się z obowiązkiem posiadania planu nawożenia, uwzględniającego ilość składników odżywczych (biogenów) znajdujących się w dawkach osadów ściekowych przeznaczonych do zastosowania w rolnictwie, jak również wyników analizy gleby wykonanej bezpośrednio przed zastosowaniem osadu ściekowego.
2. Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na gruntach, których odczyn jest nie mniejszy niż pH 5,6 a zawartość w osadzie metali ciężkich nie powinna przekraczać ilości określonych w przepisach w sprawie komunalnych osadów ściekowych.
3. Stosowanie osadów ściekowych jest zabronione na gruntach wykorzystywanych do uprawy roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

IV. Wymagania w zakresie stosowania i przechowywania środków ochrony roślin

1. Dopuszcza się stosowanie wyłącznie środków ochrony roślin oraz materiału siewnego zawierającego środki ochrony roślin, dopuszczone do obrotu i stosowania zgodnie z przepisami o ochronie roślin lub przepisami o rolnictwie ekologicznym.
2. Środki ochrony roślin należy stosować wyłącznie do celów wskazanych na etykiecie-instrukcji stosowania i ściśle według podanych w niej zaleceń.
3. Prowadzenie ewidencji zabiegów wykonywanych przy użyciu środków ochrony roślin.
4. Zabiegi chemicznej ochrony roślin powinny być wykonywane sprzętem sprawnym technicznie, przez osoby posiadające aktualne zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w tym zakresie (w przypadku środków ochrony roślin zaliczonych do bardzo toksycznych i toksycznych) lub sprzętem ręcznym.
5. Środki ochrony roślin na terenie otwartym można stosować, jeżeli prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s i miejsce stosowania środka ochrony roślin jest oddalone, o co najmniej 5 m od dróg publicznych i o co najmniej 20 m od budynków mieszkalnych i zabudowań inwentarskich, pasiek, upraw zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, wód powierzchniowych oraz od granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej źródeł i ujęć wód.
6. Zabrania się zakładania w odległości mniejszej niż 20 m od budynków mieszkalnych i zabudowań inwentarskich, pasiek, upraw zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, wód powierzchniowych oraz od granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej źródeł i ujęć wód, upraw wymagających intensywnego stosowania środków ochrony roślin.
7. Przestrzeganie okresów karencji i prewencji podczas stosowania środków ochrony roślin.
8. Zabrania się stosowania środków ochrony roślin niezgodnie z okresami prewencji dla pszczoł.

9. Osoba wykonująca zabiegi ochrony roślin przy pomocy środków ochrony roślin musi posiadać specjalistyczną wiedzę potwierdzoną zaświadczeniem o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania tych środków. Zaświadczenie jest ważne przez 5 lat.
10. Sprzęt do wykonywania zabiegów ochrony roślin musi być sprawny technicznie, a opryskiwacze muszą być badane przynajmniej, co trzy lata. Potwierdzenie kontroli w formie znaku kontrolnego powinno być naklejone na opryskiwaczu.